

РЕШЕНИЕ

№ 3906

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6901** по описа за **2010** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 21.06.2010 г. по НАХД № 14025/2009 г., Софийски районен съд, НК, 105 състав е потвърдил наказателно постановление № 122167/27.10.2009 г., издадено от зам.началник група „АНД” на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на Е. Д. З. на осн. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лева и административно наказание „лишаване от управление на МПС” за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП, както и административно наказание “глоба” в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП.

Срещу решението на първоинстанционния съд е постъпила жалба от Е. Д. З., в частта, с която е потвърдено НП за нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП. В жалбата се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, както и на разпоредбата на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, тъй като описанието на нарушението е направено изключително лаконично. Поддържа се, че преценката на районния съд за извършеното нарушение е извършено при наличието на спорни обстоятелства.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура поддържа, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В атакуваното решение районният съд е приел, че на 16.06.2009 г. около 12,309 ч. в [населено място] по [улица], Е. Д. З. е управлявал л.а. „Ситроен” с ДК [рег.номер на МПС] и в пътния участък към [улица]срещу № 16 поради неправилно движение назад реализира ПТП с л.а. с ДКН [рег.номер на МПС], като напуска мястото на ПТП без да изпълни задълженията си като водач на МПС. Другият участник в ПТП повикал органите на КАТ на мястото на инцидента като ги уведомил за модела, вида и рег. номер на автомобила, който причинил ПТП.

Срещу Е. Д. З. е съставен АУАН и въз основа на него било издадено и атакуваното наказателно постановление № № 122167/27.10.2009 г., издадено от зам.началник група „АНД” на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на Е. Д. З. на осн. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лева и административно наказание „лишаване от управление на МПС” за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП, както и административно наказание “глоба” в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП.

Тази фактическа обстановка първоинстанционният съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелите Н. И. И. и П. К. Т. – Л..

С оглед на така установената фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. СРС правилно е приел, че е извършено нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП, за което законосъобразно е ангажирана отговорността на Е. Д. З..

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл.42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл.57 ЗАНН, поради което твърденията в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП са неоснователни. Не е нарушена разпоредбата на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, която задължава актосъставителя да посочи в обстоятелствената част на акта описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Не може да има съмнение, че това изискване е установено с оглед очертаване на доказателственорелевантните факти и кръга на доказателствените източници, за преценка материалната компетентност на актосъставителя и наказващия орган, както и преценка на конкретната степен на обществена опасност на деянието и неговия извършител. В случая при описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, актосъставителят е посочил мястото на нарушението - [населено място] по [улица]към [улица]срещу № 16; индивидуализиран е управлявания лек автомобил „Ситроен” с ДК [рег.номер на МПС] ; посочени са обективните признаци на нарушението. Посочените обстоятелства правят описанието на нарушението достатъчно ясно и конкретно, с което се осигурява възможност за нарушителя да разбере фактическите рамки на административното обвинение, респ. да упражни правото си на защита в

производството в пълен обем.

В конкретния случай безспорно е установено извършеното нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП, която правна норма въвежда задължение за водач на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, и ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, без да напускат местопроизшествието, да уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и да изпълняват дадените им указания. При анализа на гласните доказателства, районният съд обосновано и задълбочено е посочил по какви причини кредитира показанията на свидетелите Н. И. И. и П. К. Т. – Л., включително относно обстоятелствата за причинените имуществени вреди и напускането на местопроизшествието от виновния водач. В този смисъл настоящият касационен състав не възприема доводите в касационната жалба, че преценката на районния съд за извършеното нарушение е извършено при наличието на спорни обстоятелства.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - София

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.06.2010 г. по НАХД № 14025/2009 г.,
Софийски районен съд, НК, 105 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.